

Til §§ 4 og 5.

I disse Bestemmelser optrækkes Hovedlinierne for Oprettelse af Frugtavlskolonier.

Det er en kendt Sag, at specielle Produktioner trives bedst i bestemte Egne og udøvet af mange nærboende Producenter. Naboskabet i sig selv øver en inciterende Indflydelse, dertil kommer, at det andelsmæssige Samarbejde paa det produktionsmæssige og merkantile Omraade, der mange Gange vil være en nødvendig Forudsætning for Konkurrenceudligheden, ogsaa har de bedste Livsbetingelser, hvor ensartet producerende Virksomheder ligger Side om Side.

Naar Forslaget derfor stiller et vist kooperativt Samarbejde mellem Koloniens enkelte Medlemmer op som en Betingelse, er det i Erkendelse af, at dette Samarbejde byder Staten som Laangiver en betydelig Garanti for, at der virkelig søges udrettet et Arbejde til Frugtavlens Fremme her i Landet.

Da Formaalet med Forslaget saaledes først og fremmest er „Frugtavlens Fremme“, har man ikke ment at burde foreslaa, at der skal kræves noget Transgbevis hos vedkommende Ansøger om Støtte, hvad ogsaa kunde modvirke Opnaelsen af et Samarbejde mellem Ejere af nærliggende Plantninger, idet enkelte af disse maaske ikke var økonomisk daarligt stillede. Det følger af Sagens Natur — da Hovedvægten lægges paa den kolonivise Sammenhobning af Jordbrug med Frugtav, og helst saaledes, at de enkelte Medlemmers Frugtarealer er sammenstødende, hvilket vil være af Betydning for Læet, Krydsbefrugtning, Sprøjtning, Transport til eventuel fælles Lagerum o. s. v. — at det væsentlig maa blive mindre Jordbrug, der vil komme i Betragtning. Den stærke Betonning af den kolonivise Samling af disse Brug — rent bortset fra de stats-administrative Motiver — gør det naturligt, at det kræves, at disse Frugtavlere danner en Forening, og at den enkelte Dyrkers Ansøgning om Støtte indgives igennem denne Forening.

I Overensstemmelse hermed foreslaas Landbrugsministeren bemyndiget til at meddele Stadfæstelse paa Vedtægter for Frugtavlskolonier, hvis samlede Træfrugtareal udgør mindst 6 ha. Den enkeltes Areal skal være mindst $\frac{1}{2}$ ha, højst 3 ha. Hver enkelt af Koloniens (Foreningens) Medlemmer kan under Tilsyn og Kontrol af dens Bestyrelse opnaa Laan af Staten til de i § 4 nærmere angivne Formaal,

uden at Koloniens Medlemmer hæfter solidarisk for disse Laan. Derimod kan Kolonien mod solidarisk Ansvar af dens Medlemmer erholde Laan af samme Midler til Anskaffelse af f. Eks. fælles Motorsprøjte og Specialredskaber samt til Opførelse af fælles Lager- og Pakhus og til andre fælles Foranstaltninger til Frugtavlens og Havebrugs Fremme indenfor Kolonien. Laan hertil bør som Regel ikke overstige 50 pCt. af Anskaffelsens eller Foranstaltningens Bekostning.

Naar der ikke er hjemlet solidarisk Ansvar for Enkeltmandsaaanene, har Tanken hermed været at skabe disse Kolonier, hvis Fremvækst Regeringen maa lægge Vægt paa, de bedst mulige Tilbliveskaar, saaledes at Jordbrugere maa føle sig opfordret til at gaa ind i dette for Landbrugets Fremtid under de forrykkede Udførselsvilkaar betydningsfulde Arbejde.

Naar der som nævnt er sat Minimumsgrænse for den enkeltes Areal, er det ud fra den Betragtning, at Frugtavlen for vedkommende Jordbruger skal være af virkelig vital Betydning. Ansættelse af en Minimumsgrænse for Koloniens samlede Areal beror paa, at den maa have en vis Størrelse for at opnaa en økonomisk Udnyttelse af de eventuelle fælles Driftsmidler. Grænserne er iøvrigt sat saadan, at det i alt væsentligt vil blive mindre Jordbrugere, der vil kunne benytte sig af Tilbudet, uden at det dog er udelukket, at en enkelt større, som maatte ønske det, kan blive Deltager, naar han eller hun opfylder de i Reglerne fastsatte Betingelser.

Laanene vil i de af Landbrugsministeren efter § 11 fastsatte Regler fornemlig blive sat i et vist Forhold til Antal plantede Frugttræer, da det i det hele og store er dette Tal, der er Udtryk saavel for Anlægssummen som for Driftsomkostningerne.

Efter 10 Aars Forløb skulde Plantningen kunne give et saadant Udbytte, at det til den enkelte ydede Laan kan amortiseres.

Naar Fælleslaanet til Maskiner og Lagerum foreslaas afdraget straks, beror det paa, at disse Ting er forholdsvis let forgængelige, og da Kolonien paa dette Tidspunkt formentlig vil være en Del Aar gammel, skulde Afkastningen let tillade en saadan Udgift.

Den finansielle Rækkevidde af Vedtagelsen af foranstaaende Forslag vil formentlig stille sig saaledes: De individuelle